

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 877/2026
15.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету малолетног АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетних АА, ББ и ВВ, адвоката Лазара Цветковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу Км.бр.36/25 од 01.06.2026.године и Квм.бр.1/26 од 08.06.2026.године, у седници већа одржаној дана 15.07.2026. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетних АА, ББ и ВВ, адвоката Лазара Цветковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу Км.бр.36/25 од 01.06.2026.године и Квм.бр.1/26 од 08.06.2026.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Км.бр.36/25 од 01.06.2026.године је на име трошкова поступка у предмету Вишег суда у Лесковцу Км.бр.36/25, адвокату Лазару Цветковићу досуђен износ од 669.500,00 динара, на терет буџетских средстава суда. Истим решењем је наложено рачуноводству Вишег суда у Лесковцу да у року од шездесет дана од дана правноснажности решења адвокату Лазару Цветковићу исплати износ од 669.500,00 динара на текући рачун број ..., који се води код банке „Поштанска штедионица“ а.д Београд, а уколико у овом року трошкови поступка не буду исплаћени, исти ће бити исплаћени принудним путем из буџетских средстава Високог савета судства-Виши суд у Лесковцу.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Квм.бр.1/26 од 08.06.2026.године је делимично усвојена жалба браниоца мал. АА, мал. ББ и мал. ВВ, адв. Лазара Цветковића и преиначено решење судије за малолетнике Вишег суда у Лесковцу Км.бр. 36/25 од 01.06.2026. године, тако што је адвокату Лазару Цветковићу, на име одбране мал. АА, мал. ББ и мал. ВВ, поред износа од 669.500,00 динара из првостепеног решења, досуђен још износ од 10.500,00 динара, односно све укупно износ од 680.000,00 динара, који се износ има исплатити из буџетских средстава суда у

року од 60 дана по правноснажности решења, а у случају неисплате, досуђени новчани износ биће исплаћен из буџета Републике Србије – Вишег суда у Лесковцу.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац малолетних АА, ББ и ВВ, адвокат Лазар Цветковић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и преиначи побијана решења, тако што ће у потпуности усвојити захтев за накнаду трошкова поступка или да укине наведена решења и списе предмета врати Вишем суду у Лесковцу на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца малолетних АА, ББ и ВВ, адвоката Лазара Цветковића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Решењем судије за малолетнике Вишег суда у Лесковцу Км.бр. 36/25 од 25.02.2026. године према малолетном АА је изречен судски укор, а према малолетним ББ и ВВ васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства. Истим решењем је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана је прописано да Врховни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреде тог Законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП учинињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП, бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Како су сходно цитираној законској одредби, права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац има право, али и дужност да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у његову корист, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена

повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП, на штету окривљеног, односно малолетног учиниоца кривичног дела.

Из списка предмета Вишег суда у Лесковцу Ким.бр. 40/25 произилази да су законски заступници малолетника ангажовали адвоката Лазара Цветковића за браниоца малолетних АА, ББ и ВВ.

Дана 12.05.2026. године бранилац адвокат Лазар Цветковић је поднео суду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, о чему је одлучено побијаним решењима и то тако што су трошкови на име награде за рад и накнаде на име одбране, досуђени браниоцу адвокату Лазару Цветковићу и одређено да се исти имају исплатити на његов број рачуна. Након овога је бранилац адвокат поднео захтев за заштиту законитости, јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што му нису признати сви трошкови поступка, при чему бранилац у захтеву не указује на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету малолетних АА, ББ и ВВ.

Дакле, имајући у виду да су побијаним решењима трошкови поступка досуђени браниоцу малолетних и да је бранилац захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињених на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то по налажењу Врховног суда, бранилац у конкретном случају није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је с тога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. и 71. тачка 5) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић